

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 313/2026-5

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Molnára (sudca spravodajca) a sudcov Petra Straku a Ľuboša Szigetiho v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] proti postupu Okresného súdu Trnava vo veci rozhodovania o podmienечnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody v trestnej veci vedenej pred Krajským súdom v Trnave pod sp. zn. 6Ntc/3/2015 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 13. apríla 2026 domáha finančného odškodnenia 50 000 eur, pričom namieta nečinnosť okresného súdu, ktorý podľa vlastného vyjadrenia požiadal 30. novembra 2024 o vykonanie nápravy vo svojej záležitosti, a to v intenciách upovedomenia Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. k. IV/2 Gn 98/20/1000-15 z 11. novembra 2024, na ktorého obsah sťažovateľ v ústavnej sťažnosti odkazuje.

2. Z obsahu upovedomenia generálnej prokuratúry vyplýva, že v ňom príslušný prokurátor dospel k zisteniam o nesprávnom postupe v administratívnej evidencii (vedenej v príslušnom ústave na výkon trestu odňatia slobody) týkajúcej sa sťažovateľovi uložených a ním vykonávaných trestov odňatia slobody. Prokurátor v jeho odôvodnení sťažovateľovi vysvetlil, že dospel k záveru, že sťažovateľ reálne vykonáva trest odňatia slobody na doživotie (uložený uznávacím rozsudkom krajského súdu sp. zn. 6Ntc/3/2015), keď je aj reálne zaradený v oddiele pre doživotne odsúdených, avšak táto skutočnosť nie je v súlade s administratívnou evidenciou, v ktorej je nesprávne vyznačené, že sťažovateľ vykonáva trest odňatia slobody vo výmere dvadsaťpäť rokov (uložený rozsudkom okresného súdu sp. zn. 6T/66/2013). Prokurátor tak sťažovateľa informoval, že jediným vykonávaným trestom odňatia slobody v jeho prípade môže byť a aj je trest odňatia slobody na doživotie, ktorý aktuálne vykonáva, pričom jeho výkon započal už v roku 2015. Oboznámil ho tiež s tým, že na potrebu odstránenia nedostatkov v administratívnej evidencii upozorní generálna

prokuratúra zaslaním dotknutého upovedomenia príslušný ústav, v ktorom sťažovateľ trest odňatia slobody vykonáva, a tiež dotknutú krajskú prokuratúru. Takisto sťažovateľa informoval, že s konečnou platnosťou nárok sťažovateľa na podmienené prepustenie bude posudzovať príslušný súd, ktorý bude riešiť otázku, kedy sťažovateľ reálne z časového hľadiska splnil zákonom stanovenú lehotu (dvadsaťpäť rokov – § 67 ods. 2 Trestného poriadku, pozn.) na podmienené prepustenie z uloženého trestu doživotného odňatia slobody v spojitosti s osobitnými otázkami týkajúcimi sa splnenia zákonných kritérií podmieneného prepustenia.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

3. Z informácií uvedených v predchádzajúcich bodoch odôvodnenia tohto rozhodnutia celkom jasne vyplýva, že k vykonaniu potrebnej nápravy v administratívnej evidencii týkajúcej sa sťažovateľom vykonávaného trestu odňatia slobody bol prokurátorom generálnej prokuratúry v zmysle jeho upovedomenia zaviazaný príslušný ústav na výkon trestu odňatia slobody v súčinnosti s príslušnou prokuratúrou, v žiadnom prípade to nebol okresný súd, na ktorý sa sťažovateľ (ako sám uvádza) obrátil žiadosťou z 30. novembra 2024. Takisto je celkom zjavné, že rozhodovanie o podmienenom prepustení z výkonu doživotného trestu odňatia slobody, o ktorom sa prokurátor v upovedomení zmienil, prichádza do úvahy na základe výslovného návrhu adresovaného príslušnému všeobecnému súdu oprávneným subjektom, kde základným predpokladom je uplynutie doby dvadsiatich piatich rokov výkonu tohto trestu, a táto základná podmienka ešte nie je celkom zjavne v sťažovateľovom prípade splnená (výkon trestu podľa údajov upovedomenia generálnej prokuratúry sťažovateľ započal v roku 2015). Z uvedeného vyplýva, že žiadosť sťažovateľa, ktorú vo svojej veci v intenciách upovedomenia generálnej prokuratúry adresoval okresnému súdu, sa neopiera o žiaden uchopiteľný nárok. Preto sú načrtnuté tvrdenia sťažovateľa o nečinnosti okresného súdu v jeho označenej veci celkom neopodstatnené.

4. Vzhľadom na predchádzajúce uvedené závery ústavný súd posúdil ústavnú sťažnosť sťažovateľa ako zjavne neopodstatnenú a ako takú ju podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov odmietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 20. mája 2026

Peter Molnár
predseda senátu